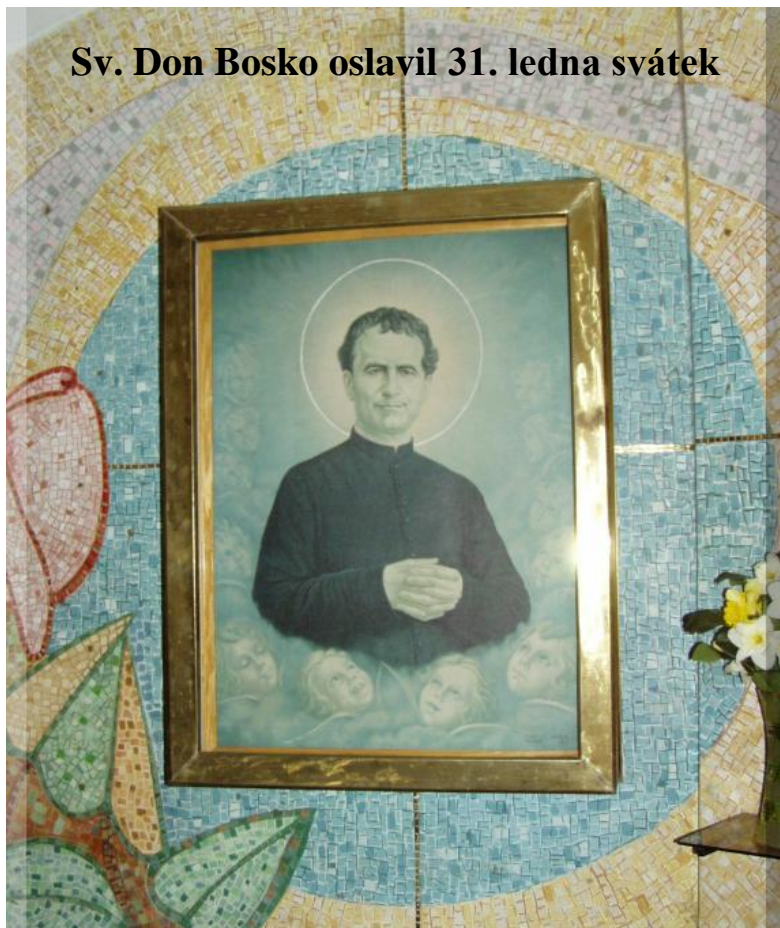

Fryštácký FARNÍČEK

14 ZPRAVODAJ FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI - ÚNOR **2004**

Sv. Don Bosko oslavil 31. ledna svátek

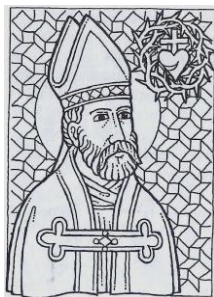
Duchovní slovo

V první polovině měsíce února (11.2.) slaví církev nenápadnou památku Panny Marie. Připomínáme si mariánská zjevení v Lurdech. Čtyři roky po vyhlášení dogmatu „článku víry“ o Neposkvrněném početí měla prostá dívka zvláštní zážitek. Stalo se to v jeskyni poblíž Lurd. Matka Boží se zjevila čtrnáctileté dívce Bernardetě Soubirous (Subirů). Paní byla tak krásná, že to nebylo možné popsat – jak vyprávěla Bernardeta, dnes již svěťce. Když se po několika letech umělec, který vytvořil sochu Panny Marie, zeptal Bernardety, zda se tato socha, která představuje Matku Boží, podobá Paní ze Zjevení, dívka ve své velké naivnosti a jednoduchosti odpověděla: „Ó, ne pane, ani v nejmenším se jí nepodobá! Nejsvětější Panna je vždycky nejkrásnější!“ Zjevení trvala sedmnáct dní. Dívka se ptala Paní na její jméno, ale ona ji neodpověděla, jenom se velmi mile usmála. Nakonec zjevení ji Matka Boží řekla, že je Neposkvrněným Početím.

Víme dobře, že se z Lurd stalo poutní místo, kam putují zástupy věřících z celého světa. Mnozí se tam uzdraví jednak po tělesné stránce, jiní se vracejí posileni na duchu a dochází také k mnoha duchovním uzdravením. Dnes, kromě poutí, se toto datum památky Panny Marie Lurdské váže na „Světový den nemocných“. Vzpomeňme také na naše nemocné a vyprošujme jim dar zdraví a trpělivosti v jejich těžkém údělu. Kde je to možné, tam ať naše služba nemocným pomůže nést tíhu jejich údělu. Všem nemocným a také těm, kteří se o nemocné starají ze srdce žehná

otec Emil

Světec února - svatý Blažej (3.2.)

- ❖ Patron Dubrovníku, stavebních dělníků, česačů vlny a trpících krčnými bolestmi.
- ❖ Atributy: Hořící svíce, zkřížené svíce, lesní zvířata, ptáci.
- ❖ Blažej byl ve 4. století biskupem v Sebaste (dnešní Sivas) v Arménii, ale o jeho životě víme jen z pozdních legendárních zpráv.
- ❖ Za císaře Luciana byl údajně na útěku dopaden v jeskyni a hrozným způsobem umučen. Údajně byl drásán železnými hřeby, proto je také patronem česačů vlny.
- ❖ S úspěchem léčil lidi i zvířata. Nejspíš pro tuto obětavost byl zařazen mezi 14 svatých pomocníků.
- ❖ Ve vězení prý zachránil život chlapci, kterému uvízla v hrdle kost a dusil se. Tato příhoda vedla k tomu, že světec byl na východě i na západě vzýván při bolení v krku a od 16. století se udílí i tzv. Blažejovo požehnání.
- ❖ Jeho kult se rozšířil zejména v Německu a ve Francii.

Vybráno z knihy: Josef Hejduk – Svatí církevního roku – nakladatelství Vyšehrad 2001

Příště: Svatý Sv. Klement Maria Hofbauer

ZE ŽIVOTA ZPĚVÁKŮ PODRUHĚ, ANEB POLEDNICE

V úvodu si pár verši dovolíme navodit atmosféru milých podzimních zkoušek našeho sboru. Jak se snad pozorný čtenář laskavě rozpomene, byl před časem v pojednání „Ze života zpěváků, aneb velká romance o malých haluškách“ informován o jedné z pozoruhodných událostí ze života sboru, jejíž význačnou postavou se stal jakýsi záhadný Bušek. A nyní, když halušky již dávno odezněly, je zde další událost, tentokrát dosti tajuplná a dramatická. A ejhle – ve strhujícím rozuzlení se ukazuje, že náš Bušek zde opět má nemalou roli...

*Ve zpěvárně děcek stálo, z plna hrdla mlčela.
Nad osnovou, jak se zdálo, notovou tam trčela.*

*Vánoce v tom okamžení, ještě tolik roboty:
Credo, Sanctus, Agnus Dei, všechny další novoty.*

*Tak zpívejte: Svatý, svatý, forte, pusu otvírat!
Mít tak nervy jako dráty... Víc života – nejdem spát!*

*A zase to děsně kvílí. I bodejž vás sršeň sám!
Že na vás, ještě v tu chvíli, Polednici zavolám.*

*Polednice, pojd' už na ně, náčelník¹⁾ se zalyká.
A hle, tu kdos ve zpěvárně dvéře zlehka odmyká.*

*Malý, snědý, tváře divé, na hlavě má čepici.
Nebe nám buď milostivé, šeptají rty v zimmici.*

*Ke stolu se plíží tiše postava ta jako stín:
Každý hrůzou sotva dýše, rychle zpytuje svých vin.*

*Výslovnost, nástupy špatné, dynamika chyběla?
Anebo snad – málo platné – faleš někde zazněla?*

*Či rušil jsem, já nebohý, nedržel tón celý takt?
Nedal srdce do úlohy? Uznávám vše, je to fakt!*

*Však v tom: Svršek – druhý – třetí – postava se odstrojí;
A když svetr k židli letí, nikdo už se nebojí.*

*Polednice ztratila se: Bušek²⁾ stojí vedle nás!
Pokračovat klidně, zdá se, zkouška naše může zas.*

¹⁾ Pejorativní (hanlivé) označení vedoucího sboru.

²⁾ Viz naše předešlé pojednání „Ze života zpěváků, aneb Velká romance o malých haluškách“.

Ale opusťme nyní již básnickou notu. Dále se tento příspěvek, již podstatně prozaičtější, ponese v duchu vánočním a shrne aktuální informace o událostech ze života sboru v čase vánočním.

V prosinci bylo završeno tříměsíční úsilí zpěváků, kteří se po tuto dobu jednou týdně scházeli ke zkouškám, v celkovém počtu 21 hrdel. Zkouškový rytmus se v posledních týdnech před vánocemi rozšířil ještě o pátek a dotahovaly se „resty“. Na poslední zkoušce a na generálce pak přibyli ke zpěvákům také muzikanti v podobě tří houslistů, dalšího kytaristy a úplně novinky – basisty. A už je tu Štědrý den. Zdařilost a kvalitu jednotlivých vystoupení zde nebudeme hodnotit, konstatujme jen, že letošní účast na vánoční liturgii byla pro zpěváky potěšující a obohacující.

Náš sbor o letošních Vánocích zpíval:

- **Doma ve Fryštáku na „půlnoční“ a na „božihodové“ desáté.** Všude dobře, doma nejlíp... Už jsme si na stísněné poměry našeho kůru zvykli a zpívalo se nám na něm opravdu dobře. A ani zima tentokrát nebyla tak velká (navíc byla nově k dispozici i elektrická kamínka).
- **V Malenovicích na svátek Svaté Rodiny.** Čekali jsme větší kůr (a to dokonce i „náčelník“, který v místním kostele působil 20 let). Ale ani skutečná velikost kůru, ani absence druhého kytaristy a změna na postu basisty nás nakonec výrazněji neovlivnily. A plnost zvuku i dozvuk i krásných prostorách zdejšího kostela sv. Mikuláše a také mimické reakce pana faráře po jednotlivých skladbách byly potěšující.

- **Ve Zlíně na Jižních Svazích na Zjevení Páně.** Zde to bylo nejsložitější. Chyběli tři zpěváci, druhý kytarista a byla nutná změna na postech dvou houslistů. Až na místě jsme pak zjistili, že (vzhledem k akustickým vlastnostem kostela) nebudeme zpívat z kůru, jak jsme předpokládali a jak jsme zvyklí, ale z presbytáře! A až při vlastním zpěvu se pak ještě ke všemu ukázalo, že ani akustika na naší pozici není příliš dobrá, takže jsme se navzájem v podstatě neslyšeli... Ale snad jsme i to zvládli přiměřeně, dokonce i s potleskem na konci a s pozváním na posezení při kávě (čokoládě) v prostorách střediska mládeže.

A tak se podařilo poprvé naplnit již dříve vyjadřované představy zpěváků o tom, že nasazení v přípravě by bylo dobré zúročit vždy v podobě většího počtu účinkování.

Liturgická role sboru byla, po domluvě s otcem Emilem, opět doplněna o společenskou stránku v podobě již **Druhého vánočního posezení na faře.** U tohoto posezení, kterého se zúčastnili všichni zpěváci a někteří z muzikantů, se ještě na chvíli zastavme.

Na úvod pan farář zhodnotil činnost sboru v uplynulém období, povzbudil zpěváky vyjádřením přesvědčení, že vzrostla kvalita produkce sboru, a popřál Boží požehnání a úspěchy do další činnosti. A potom už následovala vědomostní soutěž nazvaná „**Slavičí mozeček, aneb zkrachovalý zpěvák**“. Jednotlivé hlasy sboru si vybraly své zástupce, kteří postupně soutěžili. Byla to Katka za první soprán, Liba za druhý soprán, Veronika za alt a Pavel za muže. V roli nekompromisního arbitra se pak osvědčil „náčelník“. V soutěži ve stylu Milionáře odvedli všichni soutěžící znamenité výkony. Však jen si zkusíte odpovědět na otázky typu:

- Co vypodobňuje obraz na tom či onom bočním oltáři našeho kostela?
- Kolik má náš kostel oken, lavic nebo svorníků klenby?
- Jaká je adresa farního úřadu či internetových stránek farnosti?
- Kdy přišli do Fryštáku salesiáni?
- Kdy a kde zemřel staříček Stuchlý?
- A kromě toho ještě na další otázky ze života sboru či z oblasti hudební.

Vítěz však může být jen jeden. Stala se jím – a pro své družstvo získala hodnotnou první cenu – výborná **Liba**.

Posezení pokračovalo rozdělením drobných vylosovaných dáreků, z nichž některé vyvolaly u obdarovaných radost až dětinskou. Těžko zde posuzovat, zdá se však, že nejméně úspěšným dárkem se stal had, který – ač dřevěný – choval se skoro jako živý (čímž některé zpěvačky počátku značně vylekaly). Po dárcích pak následoval volný program, zahrnující

- **Družnou debatu** – bylo přece třeba vyhodnotit zpěv, ale také řadu dalších momentů ze života zpěváků.
- **Konzumaci připravených dobrot** – o závěrečnou fázi jejich přípravy se zasloužila zejména nejmladší složka našeho sboru a to velmi šikovně.
- **Hru kalčá** – zde musíme přiznat, že došlo k velmi potupné situaci, když „náčelník“ v týmu s otcem Emilem byli (těsně, ale přesto) poraženi zástupkyněmi altu, ve složení Jitka + Jitka.
- **Zpěv** – tentokrát ovšem ne liturgický, ale spíše z oblasti populární hudby.

Tolik z vánočních zpěvů a vánočního posezení, a tak již jen na závěr zvolíme:

NÁCVIK A ZPĚV (VÁNOČNÍ) SKONČILY, AŽ ŽIJÍ NÁCVIK A ZPĚV (VELIKONOČNÍ)!

Pavel Osoha st.

Zpěvem k srdci

Tak trochu jsem se zamyslel ve vánoční době nad zpíváním. Snad proto, že se mi líbily zpěvy, které jsme měli možnost si vyslechnout v našem kostele při vánočních mších. Moje díky patří nejenom všem zpěvákům, ale i hudebníkům – všichni dokázali, že nacvičovali poctivě.

Ve škole, dnes už před více než padesáti lety, nás při hudební výchově učili: „Zpěvem k srdci, srdcem k vlasti.“ Je pravda, že dříve nebyvalo tolik hudební techniky, ale v rodinách se zase mnohem více zpívalo.

Ale jak vidno, časy se mění a lidé s nimi. Přesto bych byl rád, kdyby se alespoň v kostele zpívalo více a hlasitěji. Obracím se hlavně na mladší a dorůstající účastníky mší svatých. Nám starším už to tak hlasitě nepěje, tak potřebujeme následovníky.

A ještě jedna vzpomínka. Už téměř před půl stoletím jsem slyšel při kázání: „Kdo v kostele zbožně zpívá, jako by se dvakrát modlil.“

Zkusme se tedy v tom společném zpěvu při mších svatých tak trochu polepšit.

František Zálaha

Slavnostní ukončení katechetického kurzu

V sobotu 31. ledna 2004 proběhla v Olomouci slavnost, při které 172 účastníků katechetického kurzu, který probíhal v Olomouci a Kroměříži od ledna 2002, převzalo osvědčení o absolvování tohoto kurzu. **A mezi nimi bylo i osm katechetů z naší farnosti.** Slavnost byla zahájena v 9 hodin dopoledne mší svatou v katedrále sv. Václava, jejíž hlavním celebrantem byl otec arcibiskup Jan Graubner. Poté se všichni přesunuli do Velkého sálu arcibiskupského paláce, kde v 11 hodin proběhlo slavnostní ukončení katechetického kurzu a předávání osvědčení absolventům. Na závěr bylo pro všechny katechety, jejich rodinné příslušníky a další hosty ve Velkém sále na Arcibiskupské kurii připraveno pohoštění.

Protože se datum slavnosti překrylo s tiskem tohoto Farníčku, nebylo bohužel možné zjistit o celé akci podrobnější informace. Ale už v příštím čísle se můžete těšit na podrobný textový a hlavně fotografický příspěvek z této události. K té příležitosti bychom také chtěli udělat rozhovor s vedoucími katechetického centra pro olomouckou arcidiecézi P. Jiřím Koprivou

Vít Němec

Adopce na dálku

Dovolujeme si Vám oznámit konečné výsledky sbírky na Adopci dětí na dálku, která se ve Fryštáku konala už poosmé. Od začátku listopadu minulého roku do 20. ledna 2004 se podařilo shromáždit částku **36 940,- Kč**.

Sbírku zabezpečovala řada ochotných, dobrých lidí v různých částech města – paní Konečná na matrice MěÚ, paní Raková ve školní jídelně, paní Vítková na Žabárně, paní Bačůvková na ulici Osvobození, pan Orsava na Kvapilově ulici, paní Urbášková na Komenského ulici, paní Kršáková mezi zdejšími podnikateli, slečna Trněná na Vítové, paní Doležalová na Skalkové ulici, pan ředitel Mgr. Pavruša v ZŠ Fryšták.

Všem jmenovaným patří velký dík za ochotu a nasazení pro dobrou věc. Vybraná částka umožňuje nadále podporovat 7 indických dětí prostřednictvím Adopce na dálku. 21. ledna jsme odeslali na účet Adopce **34 300,- Kč** a na příští rok nám tedy zůstalo **2 640,- Kč**. Do sbírky se zapojilo více než 120 občanů, což svědčí o potěšující skutečnosti, že nám nejsou lhostejní lidé žijící kolem nás. Za velkou podporu chceme poděkovat také paní Plškové, která řadu dní vytrvale propagovala adopci v relacích městského rozhlasu a velmi ochotně zařazovala aktuální informace na stránky FL. V neposlední řadě patří velký dík za skvělou překladatelskou práci paní Šindlerové, která během celého roku pomáhá s překlady indické pošty.

Výsledky sbírky včetně úplného seznamu dárců a vánočních dopisů od dětí budou zveřejněny během měsíce února v propagační vývěsce na náměstí.

Na letošních letáčcích je mezi fotografiemi sedmi indických dětí krásná myšlenka Paula Claudela: „*Jedno malé světlo je více než mnoho tmy.*“ Všem dobrým lidem, kteří rozsvítili světlo naděje tolika dětem, ještě jednou děkujeme.

organizátoři sbírky

ŠKOLNÍ SYSTÉM V INDII

Školní systém v Indii zahrnuje L.K.G., U.K.G. (lower a upper kinder garten), což je něco jako naše školka, ale děti se tam už učí základy počtů a kannada (státní jazyk v Karnatace). Dále následuje 1. – 7. třída základní školy (primary school), pak 8. – 10. třída (high school). Po jejím absolvování mohou děti pokračovat 2 – 4 roky na college a následně pak studiem na univerzitě. Školní docházka je ve státě Karnataka povinná pouze do 4. třídy, kdy se také ve státních školách neplatí školné. Učebnice, sešity a další pomůcky si děti i v prvních ročnících platí samy.

Ve státě Karnataka existují dva typy škol. Prvním z nich je tzv. „kannada medium schoul“, kde se vyučuje v jazyce kannada a angličtina je pouze jeden z předmětů, který se děti učí od 4. třídy. Do tohoto typu spadají všechny školy státní, mnohé církevní soukromé školy jsou tzv. „english medium“, což znamená, že se tam všechny předměty už od 1. třídy vyučují v angličtině. Děti zde mají také větší počet předmětů a studium je celkově náročnější. Takto získané vzdělání je samozřejmě kvalitnější, čemuž odpovídá i výrazně vyšší školné.

Školní vyučování probíhá v Indii od 9:30 do 12:30 hod. Pak mají děti přestávku na oběd, na

který chodí domů, protože něco jako školní jídelny zde neexistuje. Děti, které bydlí příliš daleko, si nosí oběd v různých mističkách s sebou do školy. Zbytek polední přestávky pak tráví na školním dvoře, kde hrají volejbal, cricket nebo velmi oblíbenou hru kho – kho. Ve 14:00 začíná druhá část vyučování, která trvá do 16:45. Většina dětí navštěvuje ještě hodiny doučování a tak se domů dostanou až večer.

Volný čas dětí většinou tráví tak, že hrají různé kolektivní hry nebo sportují. K nejoblíbenějším sportům, patří volejbal a cricket, kterým je Indie téměř posedlá. Jen skutečně pár dětí vám při setkání řekne, že mají nějakou hračku nebo že by nějakou chtěly. Indické děti (alespoň ty z chudých vesnických rodin) si obecně s hračkami nehrají, protože nikdy žádné neměly a tak na ně nejsou zvyklé a nestojí o ně. Raději spolu hrají různé hry,

což jim umožňuje i fakt, že jich je většinou větší počet sourozenců a tak nejsou nikdy samy. Pokud jde o oblečení, tak do školy nosí děti uniformu, která se skládá z tmavých kalhot nebo sukně a světlé blůzy. Ve středu a v sobotu není uniforma povinná. V otázce oblečení jsou indické děti také dosti nenáročné, protože toho vzhledem k tavnému klimatu moc nepotřebují. Sváteční hezky vypadající oblečení nosí v podstatě jenom do kostela. S botami je to jako s hračkami. Děti od malička běhají bosé (v terénu a vzdálenosti, které bych já takto určitě nezvládla), a tak jim na tom nepřípadá nic divného. Boty, které mimochodem nejsou až tak nedostupné (oblíbené „vietnamky“, které nosí celá Indie se dají koupit za 25 rupií), by jim na nohou spíše překážely.

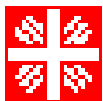
K aktivitám, kterých se děti mohou ve volném čase zúčastňovat, patří také Dětský klub. Ten, ale v podstatě připadá v úvahu jen pro děti z katolických rodin, protože je vždy organizován a veden místním knězem. Setkání klubu se konají vždy jednou za 14 dní v neděli odpoledne. Programem těchto schůzek jsou většinou jakési přednášky vedené knězem nebo učitelem, které mají nahrazovat nedostatek výchovy a dobrých příkladů v rodině. Dále si děti v klubu samozřejmě hrají. Dětským klubem jsou také

pořádány různé soutěže – sportovní, v kreslení, zpěvu, psaní esejů, řečnické nebo soutěže ve znalostech katechismu.

Další aktivitou, která je většinou organizována knězem, je doučování. Ve třídě bývá běžně tak 70 – 80 žáků a tak není naprosto možné, aby se jim učitel dostatečně věnoval a doučování je, mají-li děti látku řádně pochopit, skutečně nutností. Obecně by se dalo denní program indických dětí shrnout tak, že pokud chodí do školy, tak jsou zde téměř od rána do večera, ale kromě učení zvládnou i zábavu. Naproti tomu děti, které z nějakého (většinou finančního) důvodu do školy nechodí, se jen bezcílně potulují po ulicích měst a pracují jako pomocníci v restauracích nebo nádeníci na polích. O problému dětské práce v Indii všichni vědí, vláda i různé nevládní organizace se ho snaží řešit, ale zatím se nedá říct, že by se jim to dařilo.

www.charita-adopce.cz/adopce_index_new.html

Tříkrálová sbírka 2004

Letošní Tříkrálová sbírka je dokladem toho, že lidé mají soucitné srdce a otevřené ruce pro potřeby bližních. V našem městě bylo vytvořeno 12 skupinek koledníků, kteří spolu s vedoucími vykoledovali **51 791,50,- Kč**.

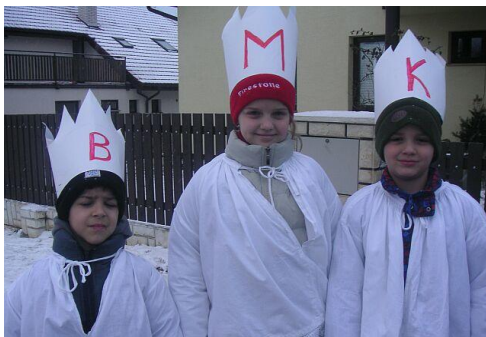
Letošní sbírku chceme věnovat potřebným rodinám a ostatním lidem, kteří se ocitli v nouzi. Peníze budou ponechány na účtu ACHO, odkud je možné si je dle potřeby vyžádat. Část bude také věnována na pomoc lidem v zahraničí.

Upřímně Pán Bůh zaplat' všem, kteří se jakkoli podíleli na úspěchu této sbírky. Pozdrav a dík patří i nemocným a starším lidem, kteří nás při naší práci provázejí svými modlitbami a obětmi.

Farní charita

PŘEHLED VÝTĚŽKŮ JEDNOTLIVÝCH SKUPIN (jména vedoucích)

Jana Jasenská	11 546,- Kč
Jitka Vaňharová	6 993,50,- Kč
Gabriela Jasenská	6 244,- Kč
Alena Horáková	4 934,- Kč
Jana Skaličková	4 338,- Kč
Miroslav Mezírka	4 114,- Kč
Lubomír Fuksa	4 021,- Kč
Bohuslava Mandřáková	3 123,- Kč
Martin Němec	3 016,- Kč
Vlasta Konečná	1 690,- Kč
Ludmila Görigová	1 416,- Kč
Miroslav Jurčík	356,- Kč

Bližší informace: www.trikralovasbirka.cz

Sbírku organizuje **ČESKÁ KATOLICKÁ CHARITA**

Toto sdružení pomáhá lidem v nouzi bez ohledu na jejich vyznání, rasu nebo národnost. Charita provozuje desítky středisek ošetrovatelské a pečovatelské služby, domovy pokojného stáří, azylové domy pro bezdomovce, domovy pro matky v tísní, stacionáře a chráněné dílny pro zdravotně postižené. Charita pomáhá těžce nemocným, drogově závislým, běžencům a vězňům. Významná je rovněž humanitární pomoc do zahraničí.

Kontakt

SČKCH

Adresa: Vladislavova 12, 110 00 Praha 1

Telefon: + 420 296 243 344

Internet: www.charita.cz

PLES NA DISU

V sobotu 17.1. se na DISu uskutečnil tradiční ples. K tanci hrála (opravdu pěkně) skupina Largo. Ples oživila také vystoupení taneční skupiny Fortuna ze Zlína (viz. obrázek). Samozřejmě, že nechyběla bohatá tombola (čítala více než 150 předmětů). Myslím, že všichni, kdo přišli, byli spokojeni a dobře si zatančili.

AKCE NA DISU

Paličkování (27.-29.2., vede Zdislava a Tereza Jenišovi, cena 490,-/540,- Kč, bez ubytování 300,-/360,- Kč, jen na sobotu 150,-/180,- Kč)

Paličkování je práce s více volnými nitěmi, navinutými na dřevěných paličkách, které se různými směry kříží. V místech spojují jsou fixovány uzlíky nebo jen překřížením. Vzniká tak množství struktur od nejjednoduššího plátěnka ke složitější hrachovince, dírkové nebo buňkové půdici až ke vláčce. Nyní má paličkovaná krajka především funkci okrasnou v podobě obrázků, volné krajky či šperků. V menší míře se používá jako vsadka do oděvů a ubrusů.

Postní zamýšlení (12.-14.3., vede P. Ladislav Heryán, SDB, 450,-/540,- Kč)

Je postní doba a křesťanský svět se chystá na své největší svátky. Jak se nejlépe připravit? Tak na to je mnoho názorů: Ztišit se, zklidnit se, naslouchat vnitřnímu hlasu, nemluvit, mluvit, diskutovat, spát. Co z toho vybereme? Myslím si, že nejdůležitější je smířit se s Bohem. Nechme se překvapit od toho, kdo nám program nachystá.

Ze světa sportu

Fotbalista PAVEL NEDVĚD při jednom rozhovoru na otázku: „Co je pro Vás v životě nejdůležitější?“ odpověděl: „Bůh, rodina a fotbal.“

Žádný z jeho spoluhráčů v českém národním týmu nemusí čelit takovému zájmu novinářů. Během každého reprezentačního srazu je zástupci médií doslova obložen, navíc poskytne dva až tři velké rozhovory. Nikdo o tom nepochybuje – Pavel Nedvěd je největší hvězda českého fotbalu.

Záložník, který patří dlouhodobě mezi nejlepší hráče planety, se narodil 30. srpna 1972 ve Skalné u Chebu. Fotbalistu z něj v Plzni vycepoval Josef Žaloudek, proslulý mládežnický trenér, jehož rukama prošlo nejedno známé jméno. Na západě Čech se však Nedvěd moc nezdržoval – v I. lize debutoval jako voják v Dukle Praha, kde si ho později vyhlédla Sparta. Karol Dobiáš, současný trenér Sparty, ho často kritizoval, jelikož během podzimu 1993 nasbíral mladý fotbalista 3 vyloučení!!! O tři roky později už byl členem základní sestavy stříbrné reprezentace z mistrovství Evropy v Anglii. Poté přestoupil ze Sparty do Lazia Řím, s nímž vyhrál v roce 1998 Italský pohár a o dva roky později vedle něj také italský titul. V roce 1999 navíc svým gólem rozhodl o triumfu Lazia v posledním ročníku PVP. Po pěti letech strávených v italské metropoli se odstěhoval do turinského Juventusu, který za něj vydal přes půldruhé miliardy korun. Investice se historicky nejméně úspěšnému italskému klubu vyplácí – Juventus vyhrál dvakrát za sebou Serii A (italská soutěž) a skončil až ve finále Ligy Mistrů (2003). Na konci roku 2003 obdržel největší a nejuznávanější cenu světa Zlatý míč France Footballu a to jen umocnilo zájem mocných evropských velkoklubů. Nedvěd je ženatý, s manželkou Ivanou vychovávají 2 děti, která nesou jejich jména – dceru Ivanu a syna Pavla.

NEJVĚTŠÍ ÚSPĚCHY

KLUBOVÉ

mistr Československa (1993)
mistr Česka (1994, 1995)
mistr Itálie (2000, 2002, 2003)
vítěz českého poháru (1996)
vítěz italského poháru (1998, 2000)
vítěz italského superpoháru (1998, 2000, 2002, 2003)
vítěz PVP (Pohár vítězů pohárů – 1999)
vítěz evropského superpoháru (1999)
finále Ligy mistrů (2003)

REPREZENTAČNÍ

2. místo na EURO 1996
postup na ME 2004 (přes Nizozemsko)

INDIVIDUÁLNÍ

Fotbalista roku ČR (1998, 2000, 2003)
Zlatý míč ČR (1998, 2000, 2001, 2003)
Fotbalista desetiletí ČR
Zlatý míč France Football (2003)

Zlatý míč France Football 2003

PAŘÍŽ – Sál povstal a rozpoutal aplaus. Nedvěd přicházel mezi novináře se zlatou trofejí v rukách. „Větší pocty se mi nemohlo dostat. Znamená to moc. Pro mě i mou zem,“ hlesl šťastně. O vítězi Zlatého míče rozhodují novináři, každá z 52 členských zemí UEFA má pouze jediný hlas. A považte, jaká jména nechal například „Grande Paolo“, jak mu v Itálii přezdívali, s přehledem za sebou – Henry, Raúl, Beckham, Zidane, Maldini... „Trofej si plně zasloužil“, kýval hlavou Masopust – před Nedvědem jediný Čech, který ji obdržel.

Petr Popelka

Kalendárium

Únor 2004

- 1.2. 4. neděle v mezidobí
- 2.2. Svátek Uvedení Páně do chrámu
- 3.2. Sv. Blažeje, biskupa a mučedníka a sv. Ansgara, biskupa
- 5.2. Památka sv. Agáty, panny a mučednice
- 6.2. Památka sv. Pavla Míkiho a druhů, mučedníků
- 8.2. 5. neděle v mezidobí
- 10.2. Památka sv. Scholastiky, panny
- 11.2. Panny Marie Lurdské
- 15.2. 6. neděle v mezidobí
- 17.2. Sv. Alexia a druhů, řeholníků
- 21.2. Sv. Petra Damianiho, biskupa a učitele církve
- 22.2. 7. neděle v mezidobí
- 23.2. Památka sv. Polykarpa, biskupa a mučedníka
- 25.2. Popeleční středa
- 1.3. 1. neděle postní

Novinky z farnosti

KLUB MAMINEK

- 10.2. **Nové knihy z nakladatelství Portál**
- 24.2. **Příprava a ochutnávka čajů**

*****

BODOVÁNÍ MINISTRANTŮ

ZÁŘÍ – PROSINEC 2003

- 1. Tomáš Skalička 795
- 2. Filip Němec 710
- 3. Radim Horáček 200
- 4. Filip Jasenský 165
- 5. František Osoha 155

Proč?

- **Nemám čas na děti, rodinu, modlitbu?**
Musím stihnout „spoustu důležitých věcí“.
- **Mše svatá je pro mne tak dlouhá – dívám se na hodinky?**
Sedím už dvě hodiny u televize a zdá se mi to chvilka.
- **10 nebo 20 korun do pokladničky v neděli stačí?**
Je to tak málo a v obchodě za to skoro nic nekoupím.
- **Poslouchám hudbu, hučí vysavač, fén, mixér, auta troubí a já nadávám?**
Ale kde se dá najít trocha ticha? – TICHO je řeč našeho Pána.
- **Mám se hezky a jsem hezký?**
Ale je i moje duše hezká...?
- **Nadávám na to, co udělají druzí dobrého – ve všem hledám kdyby?**
Proč sám nedělám NIC?
- **Splnil jsem si svou povinnost – vyslechl jsem nedělní kázání?**
A tím to končí – ne začíná.
- **Vidím chyby na druhých, jsem rád, když mě chválí?**
Tolik bolí kritika i dobře míněná.
- **Toužím po pomoci, aby mě někdo potěšil?**
Druhý je na tom třeba ještě hůř a potřebuje pomoc.
- **Chci stále více a závidím druhým?**
Jsou ale lidé, kteří nemají vůbec nic.
- **Jsem smutný a beznadějný?**
Ježíš byl opuštěn – já nikdy.
- **At' jsem takový nebo makový, Pán mě zve a vyzývá – „Pojď za mnou!!!!“**

Autor se nepodepsal – škoda

DOPLŇOVAČKA – zařízení ve Fryštáku (nejenom pro Fryštačany)...

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17

P	P	P	P	P	P	P	P	P	P	P	P	P	P	P	P	P

1. Dědův otec	2. Malý vodní tok
3. Zdroje vody	4. Zmatkář (vyvolávač paniky)
5. Naše známá radiostanice	6. Rvačka
7. Český spisovatel (Bylo nás 5)	8. Stavební pozemek
9. Čas oběda	10. Parkoviště lodí
11. Ozdoby na rukou	12. Pošlapat (dupotem)
13. Vyrobená z plechu	14. Protiklad stropu
15. Součást oběda	16. Část Zlína
17. Rozvod páry	

Nápověda: Podhoří

František Zálaha

- ☺ „Tak jaká byla zkouška?“ „Velice nábožná.“ „Jak to, nábožná?“ „No, profesor v černém, já v černém, profesor položil otázku, já se pokřížoval, za chvíli jsem odpověděl a on se pokřížoval.“
- ☺ Víte, proč Petr zapřel Ježíše? Protože mu vzkřísil tchýni.

FRYŠTÁCKÝ FARNÍČEK – zpravodaj farnosti sv. Mikuláše ve Fryštáku.

Vychází 1x měsíčně.

Redakční rada: P. Emil Matušů, Vít Němec, Pavel Osoha ml., Mgr. Pavel Nášel.
Římskokatolická farnost Fryšták, P.I.Stuchlého 25, 763 16 FRYŠTÁK, tel: 577 911 005.

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.frystfar.wz.cz>.

Uzávěrka pro vaše příspěvky je vždy ke 25. dni měsíce.

Určeno pro vnitřní potřebu.

Vyšlo 31.1.2004 v nákladu 250 ks.